

10 miesięcy w roku, mają prawo do korzystania co rok z płatnego urlopu.

Art. 2. Prawo do korzystania z płatnego 8-dniowego urlopu przysługuje pracownikom, wymienionym w art. 1, o ile ich praca trwa bez przerwy rok w danym przedsiębiorstwie i 15-dniowego, o ile trwa bez przerwy 3 lata.

Przez dni urlopowe należy rozumieć dni robocze; do dni urlopowych nie wlicza się dni niedzielnych i świątecznych.

Pracownicy młodociani, poniżej lat 18, korzystają po półrocznej nieprzerwanej pracy w danym zakładzie pracy z 7-dniowego urlopu, a po rocznej pracy — z 14-dniowego urlopu. Z urlopów tych korzystają również terminatorzy i uczniowie.

Wszystkim pracownikom, pracującym umysłowo, zatrudnionym w handlu, przemyśle i biurowości, po półrocznej nieprzerwanej pracy przysługuje urlop dwutygodniowy, po rocznej zaś — jednomiesięczny urlop płatny nieprzerwany.

Nieczynności w zakładzie pracy wskutek choroby, nieszczęśliwego wypadku oraz z powodu powołania pracownika do ćwiczeń wojskowych nie uważa się za przerwę w umowie pracy, pozbawiającą lub ograniczającą prawa pracownika do korzystania z urlopu.

Robotnicy, zatrudnieni w górnictwie, gdy przechodzą ze służby w jednym zakładzie do zakładu innego, nie przerywają przez to przepisane dla uzyskania urlopu czasu pracy, jeżeli pomiędzy porzuceniem pracy górniczej a powtórnym przystąpieniem do niej nie upłynęło więcej, aniżeli dni 14, gdy idzie o pracę w tym samym rewirze, a dni 21, gdy idzie o pracę w innym rewirze.

Art. 3. Pracownik traci prawo do urlopu, jeżeli sam rozwiązał umowę pracy lub jeżeli rozwiązanie to nastąpiło z powodów, które przedsiębiorcy dają prawo do rozwiązania umowy pracy bez uprzedniego wymownienia.

Pracownik traci prawo do otrzymania wynagrodzenia za czas urlopu, o ile w czasie urlopu będzie zarobkowo pracował w innym przedsiębiorstwie.

Art. 4. Urlopowany otrzymuje za każdy dzień urlopu wynagrodzenie takie, jakie otrzymałby, gdyby w tym dniu był zatrudniony. O ile praca odbywa się na akord lub od sztuki, wynagrodzenie za czas urlopu określa się na podstawie przeciętnego wynagrodzenia pracownika w ciągu trzech poprzedzających bezpośrednio urlop miesięcy.

Terminatorzy i uczniowie otrzymują na czas urlopu wynagrodzenie nie niższe, aniżeli kwota, od której ubezpieczeni być winni w odnośnej ubezpieczalni społecznej.

Art. 5. Pracownikom przysługuje prawo wzajemnego porozumienia się co do kolejności korzystania

z urlopów. W tym celu przez upoważnionych do tego pracowników winny być ułożone listy osób, uprawnionych do korzystania z urlopu, na każdy miesiąc oddzielnie i uzgodnione z zarządem przedsiębiorstwa; w razie nieosiągnięcia zgody decyduje inspektor pracy właściwego obwodu.

W razie choroby pracownika, uniemożliwiającej mu rozpoczęcie korzystania z przyznanego urlopu, urlop ten, na żądanie chorego, winien mu być przesunięty na jeden z następnych trzech miesięcy.

Nie można udzielać urlopów na miesiące marzec i listopad, chyba że pracownik zgłosi życzenie skorzystania z urlopu w tych właśnie miesiącach.

Art. 6. W przypadkach, spowodowanych koniecznościami państwowymi lub gospodarczymi, Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu stosownie do właściwości z Ministrami: Górnictwa i Energetyki, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Handlu Wewnętrznego i Handlu Zagranicznego może w drodze rozporządzeń, wydawanych po zasięgnięciu opinii izk przemysłowo-handlowych oraz organizacji zawodowych pracowników i pracodawców, zawieszać wykonanie przepisów ustawy niniejszej na określony przeciąg czasu, nie dłuższy jednak niż rok kalendarzowy lub ustalać wyjątki od przepisów art. 5 ust. 3 ustawy.

Rozporządzenia te mogą dotyczyć poszczególnych gałęzi pracy lub kategorii zakładów pracy na obszarze całego Państwa lub na obszarach poszczególnych okręgów administracyjnych.

Art. 7. Rozwiązania umowy pracy przez przedsiębiorców lub robotników i nawiązania jej na nowo w ciągu najbliższych trzech miesięcy nie uważa się za przerwę w umowie pracy, pozbawiającą robotnika prawa do korzystania z urlopu.

Art. 8. Czas pracy, spędzony w danym przedsiębiorstwie przed wejściem w życie niniejszej ustawy, wliczony zostanie do uprawnień, przewidzianych tą ustawą.

Art. 9. Umowy zbiorowe lub indywidualne, które zapewniają pracownikom płatne urlopy na warunkach dogodniejszych, niż przewidziane w niniejszej ustawie, pozostają w mocy.

Art. 10. Winny przekroczenia przepisów niniejszej ustawy ulegnie karze grzywny w wysokości do 5.000 zł lub karze aresztu do jednego miesiąca.

Art. 11. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 12. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem jej ogłoszenia.

366

OBWIESZCZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 4 sierpnia 1949 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i budowlanych i na zawodowe wykonywanie poszczególnych czynności handlowych.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o zmianie ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 59) oraz na podstawie art. 15, 16 i 21 ustawy

z dnia 10 lutego 1949 r. o zmianie organizacji naczelnych władz gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 43) — ogłaszam w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw

handlowych i budowlanych i na zawodowe wykonywanie poszczególnych czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 220) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych dekretem z dnia 28 października 1947 r. o zmianie ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 412) oraz wyżej wymienioną ustawę z dnia 4 lutego

1949 r. o zmianie ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 59), i z zastosowaniem jednolitej numeracji.

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 4 sierpnia 1949 r. (poz. 366).

U S T A W A

z dnia 2 czerwca 1947 r.

o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i budowlanych i na zawodowe wykonywanie poszczególnych czynności handlowych.

Art. 1. 1. Celem stworzenia należytej organizacji handlu i uchronienia kupiectwa przed nieuczciwą konkurencją Minister Przemysłu i Handlu może uzależnić prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i budowlanych albo zawodowe wykonywanie poszczególnych czynności handlowych od uprzedniego zezwolenia władz przemysłowych.

2. Za przedsiębiorstwo handlowe w rozumieniu niniejszej ustawy uważa się każde przedsiębiorstwo zarobkowe z wyłączeniem przedsiębiorstw wytwórczych.

Art. 2. 1. Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej, a w przypadkach, dotyczących przedsiębiorstw budowlanych, z właściwymi ministrami, po uprzednim zasięgnięciu opinii naczelnych organizacji samorządu gospodarczego i naczelnych zrzeszeń przemysłowych — ustali w drodze rozporządzeń właściwość władz przemysłowych oraz tryb i warunki udzielania zezwoleń, przewidzianych w art. 1.

2. Przed udzieleniem zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego lub budowlanego albo na zawodowe wykonywanie poszczególnych czynności handlowych władza przemysłowa powinna zasięgnąć opinii właściwego branżowo zrzeszenia przemysłowego lub właściwego cechu rzemieślniczego.

Art. 3. 1. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Skarbu określi wysokość oraz termin wnoszenia opłat za zezwolenia, przewidziane w art. 1. Opłat tych nie uważa się za koszty uzyskania przychodów w rozumieniu art. 10 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 25, poz. 99).

2. W przypadkach, gdy rozporządzenia, przewidziane w art. 2, uprawniają do prowadzenia przedsiębiorstw jeszcze przed uzyskaniem zezwolenia pod warunkiem uprzedniego wniesienia podania i opłat, opłata nie podlega zwrotowi, jeżeli od dnia wniesienia podania do dnia doręczenia ostatecznej decyzji odmownej upłynęło co najmniej sześć miesięcy.

Art. 4. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają dalej idących ograniczeń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i budowlanych lub usługowych albo zawodowe wykonywanie czynności handlowych, wynikających z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) z późniejszymi zmianami oraz z innych przepisów.

Art. 5. Przepisy niniejszej ustawy nie dotyczą przedsiębiorstw państwowych, państwowo-spółdzielczych, central spółdzielczo-państwowych i przedsiębiorstw spółdzielczych oraz samorządowych.

Art. 6. Kto prowadzi przedsiębiorstwo handlowe lub budowlane albo wykonuje poszczególne czynności handlowe z naruszeniem niniejszej ustawy lub wydanych na jej podstawie rozporządzeń — podlega karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 500.000 zł albo obu tym karom łącznie. Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom: Przemysłu i Handlu, Skarbu, Administracji Publicznej i Odbudowy w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.